

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรวิชางานอาชีพ เรื่อง การซ่อมผ้าห่มห่อหุ้มพื้นเมือง โรงเรียนบ้านทุ่งไธสง (อภิวังวิทยาลัย) ตำบลทุ่งไธสง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ ประชากรในการวิจัยประกอบด้วย กลุ่มประชากรที่ให้ข้อมูลพื้นฐาน จำนวน 5 คน กลุ่มประชากรที่ใช้หลักสูตร จำนวน 17 คน และกลุ่มประชาชนที่ให้ข้อมูลเพื่อประเมินผลการใช้หลักสูตร จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำหลักสูตร จำนวน 2 ชุด หลักสูตรและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชางานอาชีพเรื่อง การซ่อมผ้าห่มห่อหุ้มพื้นเมือง แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ เพื่อประเมินผลการใช้หลักสูตร จำนวน 4 ชุด ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรวิชางานอาชีพเรื่อง การซ่อมผ้าห่มห่อหุ้มพื้นเมือง โรงเรียนบ้านทุ่งไธสง (อภิวังวิทยาลัย) ตำบลทุ่งไธสง อำเภอเมืองแพร่ ได้ทำการสร้างหลักสูตรตามกระบวนการ ได้แก่ การวิเคราะห์บริบทของชุมชนตำบลทุ่งไธสง สภาพการจัดหลักสูตรโรงเรียนบ้านทุ่งไธสง (อภิวังวิทยาลัย) และความต้องการอนุรักษ์การทำผ้าห่มห่อหุ้ม แล้วนำมาวางแผนหลักสูตร โดยออกแบบหลักสูตรที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนที่อยู่ในสังคมนั้น ส่งเสริม

ให้ผู้เรียนรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้นและสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติระดับสูงกว่าหลักสูตรโดยทั่ว ๆ ไป การสร้างหลักสูตรโดยกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา เวลาเรียน หน่วยการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ตารางวิเคราะห์การเรียนรู้ ตารางวิเคราะห์เนื้อหา จัดทำแผนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล จากนั้นได้ประชาสัมพันธ์หลักสูตรและประสานงานกับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เตรียมเอกสารประกอบการสอน วัสดุอุปกรณ์ หลังจากนั้นจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้วิทยากรร่วมสอนกับครูผู้สอน และมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานผู้เรียน ส่วนการประเมินผลหลักสูตร มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย รวมทั้งการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียน ผู้ปกครองของผู้เรียน ครูผู้สอนและผู้นำชุมชน

2. ผลการประเมินการใช้หลักสูตร

2.1 การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัยในระดับดี ส่วนด้านจิตพิสัยอยู่ในระดับมาก

2.2 การประเมินความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตรของผู้เรียน พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมของชุมชน กระบวนการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และด้านบทบาทหน้าที่ของผู้เรียนที่ได้รับมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด สำหรับความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อผลของการใช้หลักสูตรที่ผู้ปกครองพึงพอใจในระดับมาก คือ ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีและเห็นความสำคัญของวัฒนธรรม ประเพณี เกิดความภูมิใจในการปฏิบัติการข้อมผ้าหม้อฮ่อมด้วยตนเอง และเห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ผ้าหม้อฮ่อม สำหรับความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับความเหมาะสมของการพัฒนาหลักสูตรวิชางานอาชีพเรื่อง การข้อมผ้าหม้อฮ่อมพื้นเมือง พบว่า รูปแบบของหลักสูตร รายละเอียดของหลักสูตร ทั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล รวมทั้งการใช้หลักสูตรในด้านกิจกรรม การประสานงานกับวิทยากรท้องถิ่น มีความเหมาะสม ส่วนความคิดเห็นของผู้นำชุมชนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชางานอาชีพ พบว่า ผู้เรียนสามารถข้อมผ้าหม้อฮ่อมได้ดี และควรมีการจัดการเรียนการสอนในทุกระดับชั้น ทุกภาคการศึกษาเพื่อการปลูกฝังอาชีพการข้อมผ้าหม้อฮ่อมแก่ชุมชน

The objective of this research is to development of Occupational Curriculum on Indigenous *Mohom* Cloth Dying at Toonghong School (Apiwang College), Toonghong Sub district, Mueang Phrae District. The studied group consisted of 5 persons from the group of population who had given the data bases, 17 persons from the group of population who had studied the curriculum and 36 persons from the group of population who had participated in the evaluation process. The research tools consisted of 2 sets of the interviewing forms for studying the data base, the curriculum and the learning activity plan on the Occupational Indigenous *Mohom* Cloth Dying Subject, the student's learning outcome evaluation forms, 4 sets of the questionnaires and the interviewing forms for the curriculum's using result evaluation. Data were analyzed by using percentage, mean standard deviation and analytical description.

The finding of this research were as follows:

1. The development of Occupational Curriculum on indigenous *Mohom* Cloth Dying Toonghong School (Apiwang College), Toonghong Sub district, Mueang Phrae District with the curriculum development processes were analysis the data bases, the curriculum's arrangement's condition and the indigenous *Mohom* Cloth Dying conservation's need. For the curriculum

planning consisted of curriculum design based on society learner's interesting to responsible their society and develop learner has the ability to practice in higher level. After that develop the curriculum; determining the learning's purpose, writing courses description, learning time, learning unit, analyse learning table, analyse text table, designing lesson plans, and to be examined by the specialists. For the practical curriculum Implementation having contracted with the concerning persons, the material and equipment's preparation and publicized the curriculum and then operate the various learning activities. The curriculum is then used by local experts to co-operate the teaching with the teacher and took part on the learner's outcome evaluation. For the learner's success evaluation consisted of the Cognitive Domain, the Affective Domain and the Psychomotor Domain including the opinions of the parents, the society's leaders, and the teachers.

2. The result of the curriculum Implementation's evaluations.

2.1 The learner's outcome evaluation found that the Cognitive Domain, the Psychomotor Domain were of the good level and the Affective Domain was at high level.

2.2 The learner's opinion about the curriculum's Implementation of environment community, learning activities found that their opinions were sated at high level and the learner's role was at the most. The parent's opinions on the suitability of the curriculum found that were sated at high level; the good attitude for the community's culture, proud of the practical by themselves and would like to preserve the *Mohom* Cloth. The teacher's opinions on the suitability of the curriculum development for Occupational on Indigenous *Mohom* cloth dying subject found that the form and description of the curriculum including the objectives, the contents, the learning activities and the evaluation, including the practical using of the curriculum on the activity operation and the suitability contract with the local specialist were suitable. The community's leader's opinions about the Occupational Curriculum found that the learner can dye the *Mohom* Cloth and there should be arrange the learning activities in every classes and semester.